

[Finansministeren.]

skattefri Fradrag gives af den fuldt indbetalte Aktiekapital trods Tab, saa længe en formel Nedskrivning ikke har fundet Sted, og det samme gælder Reserverne. Men jeg vil dog mene, at det maa fortolkes saaledes, at hvor Selskabets Regnskab selv udviser et udækket Underskud, maa dette kunne fradrages i Reserverne. Alt dette er dog saadanne Enkeltheder, om hvilke der bedre kan forhandles i et Udvalg.

Under Nr. 5 spurgte det ærede Medlem om Datoen, hvorfra disse Forøgelse skal regnes. Regelen maa være, at Reservefonden regnes efter den Størrelse, den havde ved Driftsaarets Begyndelse.

Jeg skal saa endnu kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Holstein foretrak ganske naturligt det af ham foreslaaede svenske System, efter hvilket Formuerne som bekendt beskattes saaledes, at en Tresindstyvendel af Formuen lægges til Indkomsten og derefter beskattes efter den Skattesats, som Indkomsten beskattes efter. Ja, dette System er et overmaade lempeligt System. Skulde vi anvende det paa vor Beskatning nu, maatte der regnes ikke med 10 Millioners Indtægtstab for Statskassen, som jeg har regnet med, men med ganske betydeligt større Tal, antagelig det dobbelte. Skønt det ikke er muligt at udregne det nøjagtigt, er der ikke nogen Tvivl derom. Det svenske System har sin ubetingede Fordel i, at det skatteteknisk er saa let at anvende, deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret, men paa den anden Side har det jo den Fejl, at det intet som helst Hensyn tager til Formueafkastningen og derfor ofte kan komme til at virke irrationelt. Det ærede Medlems væsentligste Anke imod det Forslag, jeg har fremført, var den, at det kombineres med den nuværende Formuebeskatning derved, at Maksimum for Nedskrivning bliver Halvdelen af Formueskatten. Ja, jeg har selv erkendt, at dette er naturligvis en Mangel ved Forslaget, men en Mangel, som jeg har ment nødvendig at tage med af finansielle Grunde.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at det, som han kunde ønske, nemlig en almindelig Nedsættelse af Satserne og i Forbindelse dermed Foranstaltninger til Værn for de særlig lavt forrentende Formuer, det er jo meget smukt, men det er finansielt uopnaaeligt. Det var nødvendigt at træffe sit Valg imellem den generelle Nedsættelse og Nedsættelser, der særlig lettede Stillingen for de For-

muer, der gav ringe eller slet ingen Afkastning, det andet vilde ikke være finansielt muligt indenfor den Ramme, vi har.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen's Bemærkninger endelig tror jeg i det væsentlige at have besvaret ved, hvad jeg tidligere har sagt i denne Tale. Det ærede Medlem henledte ganske særlig Opmærksomheden paa de „sognekommunale Finansministre“ og deres beklagelsesværdige Stilling. Ja, jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har netop tænkt paa de sognekommunale Finansministre, endda i meget høj Grad. Disse sognekommunale Finansministre er ofte kommet i saare vanskelige kommune-finansielle Forhold, naar f. Eks. en stor Landejendom, en stor Godsejendom, ganske simpelt lukker, fordi Ejeren ikke har Raad til at bo dèr, men maa flytte bort paa Grund af Skatten. Ja, det drejer sig her ikke alene om Ejeren, hvis Indtægter vistnok for Resten i Forvejen var opslugt af Formueskatten, saaledes at der ikke blev noget tilbage til Kommunen, men han har jo tillige haft en vis Stab af Folk, som skulde passe Have, Gaard eller Slot og det øvrige, og denne store Stab maa han afskedige eller i hvert Fald reducere til et absolut Minimum. Det er ikke ubetydelige Indtægter, der herved gaar tabt for Kommunen, og det har mange sognekommunale Finansministre været overmaade betænkelige ved. I det hele taget er den Skattepolitik, der gaar ud paa at forjage Kapitalbesidderne — for saa vidt de overhovedet lader sig forjage, for saa vidt de overhovedet er flyttelige —, ikke en Politik til Gavn for de sognekommunale Finanser. Som jeg antydede før, Formueskatten er saa høj, at den oftest lader ingen eller kun en ringe beskatningspligtig Indtægt tilbage for Sognekommunen eller Bykommunen. Jeg har altsaa netop i høj Grad tænkt paa de sogne- og bykommunale Finansministre, der vil høste megen Gavn og ingen Skade af dette Forslags Gennemførelse.

Maa jeg saa til Slutning sige, at jeg vægter mig dog ved at tro, at det ikke skulde have Betydning for alle Partier her i dette høje Ting, at ved Valget af de Punkter, hvor der skulde sættes ind med en Lempelse af vor Beskatning i det hele, som særlig skulde stille hen imod at lette den vanskelige Stilling for Erhvervene og at mildne Krisen, der har *samtlig* Landets Hovederhverv været enige om at pege netop paa de to Punkter, som jeg har søgt at tage det mest mulige Hensyn til i det Forslag, jeg her har fremsat for dette høje Ting. Man skulde synes, at dette dog maatte have en vis Betydning, og